№ 15 Warszawa, dnia 2 czerwca 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata za kwartał I-szy r. b. 5 zł. 25 gr. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 65 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03 tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

W związku z obniżeniem cennika drukarskiego, Administracja Dziennika Urzędowego M-wa Skarbu zawiadamia, że począwszy od 15 maja r. b. obniżyła cenę za ogłoszenia, ustalając ją na 65 groszy za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej, lub jego miejsce, zamiast poprzedniej ceny po 2 zł. za wiersz petitowy.

Z tych samych powodów obniża się cenę za prenumeratę, poczynając od kwartału 3-go do 5 zł.

TREŚĆ.

Podatki bezpośrednie; 378. Okólnik z dn. 19/V 1924 r. w sprawie poboru podatku dochodowego w czerwcu 1924 r od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze b. dzielnic ros. i austr 379. Okólnik z dn. 19/V 1924 r. w sprawie poboru podatku dochodowego w czerwcu 1924 r od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze województw wielkopolskiego pomorskiego i górnośląskiej części Woj. Śl.

Opłaty stemplowe. 380. Okólnik z dn. 15/V 1924 r. w sprawie kosztów produkcji blankietów wekslowych i znaczków stemplowych.

Podatki konsumcyjne: 381. Rozporządzenie Min. Skarbu i Min. Przem. i Handlu z 10 V 1924 r. w sprawie obniżenia podatku węglowego. 382. Komunikat z 16/V 1924 r. w sprawie udzielenia H. Kopciowi koncesji na wolny skład spirytusu w Dubnie.

Przepisy celne: 383. Rozporządzanie Min. Skarbu w porozumieniu z Min. Przem. i Handlu z 31/III 1924 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu melasy, maku i gorczycy. 384. Rozporządzenie Min. Skarbu w por. z Min Przem. i Handlu z 30/IV 1924 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jęczmienia i słodu. 385. Rozporządzenie Min. Skarbu oraz Przem. i Handlu z 10/V 1924 r. w przedmiocie zmiany brzmienia punktów 5 i 14 art. 10 oraz całego art. 15 rozp. z dn. 11/VI 1920 r. o taryfie celnej.

Przepisy o instytucjach bankowych: 386. Rozporządzenie Rady Min. z 30/IV 1924 r. w przedmiocie zmiany ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie. 387. Rozporządzenie Prezydenta R. P. z 14/V 1924 r. w sprawie zmian w ustawie z dn. 10/VI 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.

Sprawy walutowe: 388. Rozporządzenie Min. Skarbu w por. z Min. Sprawiedl. z dn. 23/IV 1924 r. zmieniające niektóre postanowienia rozp Min. Skarbu w por. z Min. Sprawiedl. z 28/III 1924 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi.

Podatki bezpośrednie.

378.

OKOLNIK L: DPO. 747/II

w sprawie poboru w czerwcu 1924 r. podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, wreszcie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i Loterji Państwowej.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym obowiązującym na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110), oraz na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 r. o podniesieniu stawek podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną prace (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 350) — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej był w miesiącu czerwcu 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali ustalonej dla potrąceń podatku w miesiącu maju 1924 r. okólnikiem Nr. 1 L. Dep. Pod. i Opł. 489/II/24, a ogłoszonej w N-rze 96 „Moni-

tora Polskiego" z dnia 25 kwietnia 1924 r. pozycja 267.

Warszawa, dnia 19 maja 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) B. Markowski.
Podsekretarz Stanu.

379.

OKÓLNIK L: DPO. 747/II

w sprawie poboru w czerwcu 1924 r. podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze województw wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, wreszcie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i Loterji Państwowej.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym obowiązującym na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110), oraz na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 r. o podniesieniu stawek podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 350) — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze województw wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego był w miesięcu czerwcu 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali ustalonej dla potrąceń podatku w miesiącu maju 1924 r., okólnikiem Nr. 2 L. DPO. 489/II/24, a ogłoszonej w Nr. 97 „Monitora Polskiego" z dnia 26 kwietnia 1924 r. pozycja 272.

Warszawa, dnia 19 maja 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) B. Markowski.
Podsekretarz Stanu.

Opłaty stemplowe.

380.

OKÓLNIK L: D. P. O. 2407/VII

w sprawie kosztów produkcji blankietów wekslowych i znaczków stemplowych.

Do wszystkich Izb skarbowych, Urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych (Urzędów do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego, Urzędów wymiaru należytości, Dyrekcji okręgów skarbowych, Inspektoratów skarbowych) i Kas skarbowych.

Ministerstwo Skarbu znosząc okólnik L: 3385/Dep. Opł. W. 2., obowiązujący obecnie w sprawie, określonej w nagłówku (Dz. Urz. Min. Sk. z 1923 r. Nr. 15, poz. 427), oznacza wysokość kosztów produkcji, które przy wymianie potrącać należy (patrz Dz. Urz. Min. Sk. z 1922 r. Nr. 18, poz. 272), na 6 groszy od sztuki przy blankietach wekslowych i na 2 grosze od sztuki przy znaczkach stemplowych.

Warszawa, dnia 19 maja 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Werner.
w. z. Dyrektor Departamentu.

Podatki konsumcyjne.

381.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 10 maja 1924 r.

w sprawie obniżenia podatku węglowego na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie art. 1 § 6 a. niemieckiej ustawy z dn. 20 kwietnia 1922 r. tudzież § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 331) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 24 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1128) tudzież w § 1 ustęp II rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 164) podatek od węgla zniża się w następujący sposób:

I. dla węgla kamiennego z kopalni Feliks Zagłębia Dąbrowskiego z 12,5% na 8% wartości względnie ceny węgla z ważnością od dn. 1 kwietnia 1924 r.;

II. dla węgla kamiennego z kopalni Flora, Grodziec I, Mars, Adela, Andrzej II, Bory, Tadeusz, Wanda, Alwina I, Alwina II, Barbara, Batory, Franciszek, Halina, Helena, Henryk, Hieronim, Irena, Jarosław, Jawor, Józef I, Józef II, Józefa, Karol, Katarzyna, Kołłontaj, Krystyna, Ksawery, Lech, Leszek, Lilit, Maciej (Szyb 34), Mikołaj, Orion, Porąbka, Stanisław, Staszic, Telmut (Joanna), Uran, Wańczyków, Wojciech, Zdzisław— Zagłębia Dąbrowskiego z 14% na 3% wartości względnie ceny węgla z ważnością od dn. 6 lutego 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń

(Dz. U. R. P. z dn. 26/V 1924 r. Nr. 43, poz. 454).

382

KOMUNIKAT L: 4927/D. A. M — W. a.

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 22 stycznia 1924 r. za L. 399/D. A. M. — W. a. nadało Henrykowi Kopciowi koncesję na prowadzenie wolnego składu spirytusu w Dubnie, który to skład w maju b. r. został uruchomiony.

Skład znajduje się pod stałym dozorem Kontroli Skarbowej i podlega Inspektoratowi Kontroli Skarbowej w Dubnie a Urzędowi Akc. i Mon. Państwowych w Łucku. Stacja pocztowa, telegraficzna i kolejowa — „Dubno".

Warszawa, dnia 16 maja 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
Naczelnik Wydziału.
(—) W. Grabowski.

Przepisy celne.

383.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

z dnia 31 marca 1924 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu melasy, maku i gorczycy.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłaty wywozowe od:

poz. tar. celn.:	nazwa towaru:
31 p. 2	Melasa
62 p. 3	Mak i gorczyca

§ 2. Opłata wywozowa od melasy będzie pobierana w wysokości 50% zysku wywozowego, zaś opłata wywozowa od maku i gorczycy w wysokości 30% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 365) zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu:

z dnia:	o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu:	(Dz. U. R. P.):
28 marca 1922 r.	jaj	Nr. 28, poz. 230
23 paźdz. 1922 r.	gęsi	Nr. 97, poz. 893
27 stycznia 1923 r.	cukru	Nr. 11, poz. 74
16 maja 1923 r.	drzewa iglastego nienieobrobionogo i osiki nieobrobionej,	Nr. 54, poz. 381

zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 2 października 1923 r. Nr. 120, poz. 970.

z dnia:	o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu:	(Dz. U. R. P.):
7 czerwca 1923 r.	prosa, gryki, fasoli, grochu, oraz drobiu bitego i żywego	Nr. 61, poz. 457
30 sierpnia 1923 r.	otrąb jęczmiennych	Nr 100, poz. 787
29 września 1923 r.	drzewa liściastego nieobrobionego	Nr. 102, poz. 800
31 październ. 1923 r.	mięsa końskiego	Nr. 124, poz 1003
1 grudnia 1923 r.	ziemniaków	Nr. 127, poz. 1048
13 grudnia 1923 r.	seradeli, wyki, peluszki i koniczyny.	Nr. 133, poz. 1104
1 lutego 1924 r,	bali i desek osikowych.	Nr. 19, poz. 190
4 lutego 1924 r.	celulozy	Nr. 26, poz. 265
1 marca 1924 r.	skórek zajęczych i króliczych surowych niewyprawionych	Nr. 31, poz. 312

po wyrazach „opłat od wywozu" dodaje się wyrazy „melasy, maku i gorczycy".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuie się do tranzakcji zawartych po dniu 1 stycznia 1924 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń.

(Dz. U. R. P. z dn. 21.V 1924 r. Nr. 42, poz. 444).

384.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU
w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 30 kwietnia 1924 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jęczmienia i słodu.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłaty wywozowe od:

poz. tar. celn.:	nazwa towaru:
1	Jęczmień
3 p. 4	Słód.

§ 2. Opłata wywozowa od jęczmienia będzie pobierana w wysokości 60% zysku wywozowego, zaś opłata wywozowa od słodu w wysokości 30% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia, w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu, oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 365) zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu:

z dnia:	o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu:	(Dz. U. R. P.):
28 marca 1922 r.	jaj	Nr. 28 poz. 230
23 paźdz. 1922 r.	gęsi	Nr. 97 poz. 893
27 stycz. 1923 r.	cukru	Nr. 11 poz. 74
16 maja 1923 r.	drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej,	Nr. 54 poz. 381

zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 2 października 1923 r. Nr. 120, poz. 970.

z dnia:	o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu:	(Dz. U. R. P.):
7 czerwca 1923 r.	prosa, gryki, fasoli, grochu oraz drobiu bitego i żywego	Nr. 61 poz. 457
30 sierp 1923 r.	otrąb jęczmiennych	Nr. 100 poz. 787
29 wrześn 1923 r	drzewa liściastego nieobrobionego	Nr. 102 poz. 800
31 paźdz. 1923 r.	mięsa końskiego	Nr. 124 poz. 1003
1 grudn. 1923 r.	ziemniaków	Nr. 127 poz. 1048
13 grudn. 1923 r.	seradeli, wyki, peluszki i koniczyny	Nr. 133 poz. 1104
1 lutego 1924 r.	bali i desek osikowych	Nr. 19 poz. 190
4 lutego 1924 r.	celulozy	Nr. 26 poz. 265
1 marca 1924 r.	skórek zajęczych i króliczych surowych niewyprawionych	Nr. 31 poz. 312
31 marca 1924 r.	melasy, maku i gorczycy	Nr. 42 poz. 444

po wyrazach „opłat od wywozu" dodaje się wyrazy „jęczmienia i słodu".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do tranzakcji zawartych odnośnie jęczmienia po dniu 31 marca 1924 r., zaś odnośnie słodu — po dniu 30 września 1923 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń

(Dz. U. R. P. z dnia 21.V 1924 r. Nr. 42, poz. 446).

385.

ROZPORZĄDZENIE
Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 10 maja 1924 r.

w przedmiocie zmiany brzmienia punktów 5 i 14 artykułu 10 oraz całego artykułu 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. oraz w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkty 5 i 14 artykułu 10 i cały artykuł 15 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr .51, poz. 314) otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 10 p. 5".

a) Towary, będące przedmiotem monopolu państwowego, sprowadzane przez zarządy monopolów państwowych;

b) Czołgi, samoloty wojenne, samochody pancerne, amunicja, materjały wybuchowe, zgęszczone gazy trujące, różne rodzaje broni oraz ich części, z wyjątkiem broni białej, sprowadzane przez zarządy wojskowe dla potrzeb armji.

„Artykuł 10 p. 14".

Towary, od których cło nie przekracza 0,10 złotego.

„Artykuł 15".
Rozdział I.

Od wszelkich przesyłek towarowych, z wyjątkami przytoczonemi poniżej, przywożonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej, lub też wywożonych z tego obszaru, pobiera się przy ostatecznej odprawie opłatę manipulacyjną w następującej wysokości:

A.

Od towarów przywożonych, podlegających opłacie celnej — 5% od sumy cła, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki.

B.

Od wymienionych niżej towarów przywożonych, wolnych od cła — 0,25 złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki.

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
1	Zboża w ziarnie, z wyjątkiem ryżu, grochu i bób oprócz wymienionych w poz. 5 p. 5.
5 p. 1 a.	Świeże ziemniaki, buraki pastewne i cukrowe, cykorja, marchew, brukiew i kapusta.
34 p. 1.	Mięso świeże, solone i mrożone.
51 p. 1.	Sadło zwierzęce nieprzerobione oprócz oddzielnie wymienionego.
51 p. 2 a.	Tran (tłuszcz wieloryba, psa morskiego i t. d.), sadło rybie i spermacet w stanie nieoczyszczonym.
54	Skóry surowe (niewyprawione) w kawałkach i w całości.
Uwaga.	Skóry koźle i koźlęce (bastard bastila) niewyprawione i półgarbowane, ale niebarwione i niewykończone.
179 p. 1.	Materjały włókniste roślinne surowe: bawełna surowa, końce tkackie bawełniane; włókna trojeści pospolitej (asclepias), wata torfowa oraz materjały wymienione w p. 3 tej pozycji, chociażby kotonizowane, odpadki, wyczeski bawełniane.
179 p. 2.	Juta surowa; wyczeski jutowe, również smołowane.
181 p. 1.	Wełna, sierść i puch zwierzęcy, nieczesane i nieprzędzone; nieprane i prane, wyczeski, końce i odpadki niebarwione i barwione również gremplowane.

C.

Od innych towarów przywożonych, wolnych od cła, z wyjątkiem rud metalicznych i mineralnych oraz fosforytów niemielonych i mielonych— 0,10 złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki.

Od rud metalicznych i mineralnych oraz fosforytów mielonych i niemielonych (poz. 138 i 41 p. 1 i 2 taryfy celnej) — 0,01 złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki.

D.

Od towarów wywożonych — 0,02 złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki.

Uwaga. Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę po uskutecznieniu odprawy celnej przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną według norm przywozowych oraz za manipulację wywozową według norm ustalonych dla towarów wywozowych.

Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę bez uskutecznienia odprawy przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną tylko według normy wywozowej.

Przesyłki omyłkowo przywiezione z zagranicy lub wywiezione zagranicę z winy kolei, uwalnia sie od opłat manipulacyjnych.

E.

Od towarów odprawianych na zasadzie art. 12 niniejszego rozporządzenia w obrocie uszlachetniającym czynnym oraz w obrocie reperacyjnym czynnym pobiera się przy przywozie oraz przy wywozie 0,02 złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przywożonej lub wywożonej przesyłki.

W innych wypadkach odprawy warunkowej towarów pobiera się przy przywozie oraz przy wywozie 0,05 złotego od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej wywożonej lub przywożonej przesyłki.

O ile do towarów odprawionych pierwotnie warunkowo stosuje się następnie odprawę zwykłą (ostateczną), opłaty manipulacyjne należy pobierać według norm właściwych, stosowanych przy odprawie ostatecznej.

Pobieranie opłat manipulacyjnych przy odprawie warunkowej przesyłek w ruchu pocztowym normuje treść Rozdziału III.

F.

Przy obliczaniu opłat manipulacyjnych niepełne 100 kg. wagi przyjmuje się za pełne 100 kg.

Rozdział II.

Następujące towary są wolne przy przywozie i wywozie od ołaty manipulacyjnej:

a) węgiel kamienny, brunatny, torfowy i drzewny, cegiełki węglowe (brykiety), koks i torf;

b) wszelkiego rodzaju żywe ptactwo i zwierzęta niepodlegające według taryfy opłacie celnej oraz przywożone z połowu na łodziach rybackich ryby świeże;

c) towary odrawiane bez cła w myśl art. 10 oraz punktów 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;

d) towary wolne w przywozie od cła, a przeznaczone dla instytucji i osób wymienionych w punkcie 4 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;

e) towary przewożone w ruchu granicznym;

f) przedmioty przewożone na zasadzie umów o reewakuacji, rewindykacji, repatracji i reparacji (odszkodowaniu);

g) towary wywożone do Niemiec w myśl art. 286 b. Traktatu Wersalskiego z dnia 28/VI 1919 r.;

h) towary przewożone tranzytem.

Rozdział III.

Od przesyłek pocztowych, podlegających opłacie celnej, pobiera się opłatę manipulacyjną w wysokości 15% od sumy cła, najmniej jednak— 0,50 złotego od każdej paczki.

Przesyłki pocztowe wolne od cła, są wolne również od opłaty manipulacyjnej, z wyjątkiem przesyłek odprawianych warunkowo.

Od odprawianych warunkowo na zasadzie 12 artykułu niniejszego rozporządzenia przesyłek pocztowych, pobiera się przy przywozie z zagranicy i przy wywozie zagranicę 0,50 złotego od każdej paczki.

Paczki transportowane drogą powietrzną zalicza się do przesyłek pocztowych.

W wypadkach zwrotu zagranicę przez zarząd pocztowy oclonych przesyłek pocztowych z powodu nieodebrania ich przez adresata w ustalonym terminie, opłaty manipulacyjnej oraz grzywny uiszczone przez zarząd poczt zwraca się narówni z innemi należnościami celnemi.

Rozdział IV.

Od przesyłek zadeklarowanych w sposób niezupełny, lub nie zadeklarowanych we właściwym terminie, pobiera się, niezależnie od innych opłat manipulacyjnych, dodatkową opłatę manipulacyjną w następującej wysokości:

a) od towarów podlegających opłacie celnej—10 proc. od sumy cła;

b) od towarów wolnych od cła — 2 proc. od wartości towaru.

Rozdział V.

O ile należności celne za towary złożone w składach kolejowo-celnych lub urzędowych nie zostały uiszczone w terminach ustalonych przepisami celnemi, pobiera się za zwłokę odsetki w wysokości 0,03 proc. dziennie od przypadającej kwoty.

Rozdział VI.

Niezależne od cła i opłat manipulacyjnych pobiera się od towarów przyjętych na skład urzędowy opłatę składową.

Urzędy celne, posiadające własne składy urzędowe, pobierać będą opłaty składowe według osobnych przepisów.

Za pierwsze trzy dni nie pobiera się opłaty.

Rozdział VII.

Ministerstwo Skarbu ustali, w jakich wypadkach i w jakiej wysokości uiszczać należy opłatę za wykonanie czynności poza godzinami urzędowemi lub poza obrębem miejsca urzędowego oraz za konwojowanie lub strzeżenie towarów.

§ 2. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1127) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Józef Kiedroń

(Dz. U. R. P. z dnia 21.V 1924 r. Nr. 42, poz. 447).

Przepisy o instytucjach bankowych.

386.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie zmiany ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Na zasadzie ustawy z dnia 30 lipca 1921 roku w przedmiocie udzielenia Radzie Ministrów pełnomocnictwa do wprowadzenia zmian do statutów (ustaw) instytucji kredytowych, zatwierdzonych w drodze ustawodawczej przez b. władze zaborcze (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 512) oraz art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 213) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Poniżej przytoczone artykuły ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie, zatwierdzonej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 720), zostają zmienione i otrzymują brzmienie następujące:

„1.

Towarzystwo Kredytowe Ziemskie ustanowione prawem z r. 1825 ma na celu:

I. udzielanie pożyczek na hipotekę dóbr nieruchomych ziemskich,

II. przedsiębranie za zezwoleniem Ministra Skarbu innych czynności, bezpośrednio lub przez otworzone przez siebie instytucje, mających na celu udzielanie kredytu, dostosowanego do potrzeb rolnictwa,

Terenem działalności Towarzystwa są województwa: warszawskie, łódzkie, kieleckie, lubelskie, białostockie, nowogródzkie, poleskie, wołyńskie oraz Ziemia Wileńska.

Siedzibą Towarzystwa jest Warszawa.

12.

W zebraniach okręgowych mają prawo uczestniczenia wszyscy stowarzyszeni i stowarzyszone z danego okręgu, pełnoletni, do działań prawnych zdolni, którzy posiadają conajmniej 50 hektarów gruntu, obciążonego pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Niepodzielni hipoteczni współwłaściciele mogą uczestniczyć w zebraniu okręgowem jedynie przez wybranego z pośród siebie przedstawiciela opatrzonego w pełnomocnictwo zaświadczone.

Stowarzyszeni, którzy podzielili swoje dobra na części, bez hipotecznej segregacji pożyczki, nie mają prawa uczestniczenia w zebraniu.

Za stowarzyszone zamężne mają prawo brać udział w zebraniach mężowie na mocy pełnomocnictwa żony,

94.

Zostaje uchylony.

Art. X przepisów przechodnich zostaje dodany w brzmieniu następującem:

Dyrekcja Główna ma prawo według swego uznania, zwalniać pragnących otrzymać w celu uiszczenia się z podatku majątkowgo i do wysokości tego podatku pożyczkę na dobra położone w województwach: nowogródzkiem, poleskiem, wołyńskiem i części województwa białostockiego, położonej poza granicami b. Królestwa Kongresowego oraz w Ziemi Wileńskiej,—od przedstawienia mapy i rejestru pomiarowego (p. B art. 103)".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 21.V 1924 r. Nr. 42. poz. 442).

387.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 maja 1924 r.

w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego.

Na mocy p. 7 art. 1 oraz art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dn. 16 kwietnia 1924 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 1 ustawy z dn. 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 369) otrzymuje brzmienie następujące:

„Polski Państwowy Bank Rolny utworzony na podstawie dekretu Naczelnika Państwa z dnia 5 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 134) otrzymuje nazwę Państwowego Banku Rolnego. Statut Banku wyda Minister Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych".

§ 2. Państwowy Bank Rolny jest osobą prawną i podlega Ministrowi Reform Rolnych.

Państwowemu Bankowi Rolnemu służy prawo używania pieczęci z godłem państwowem.

§ 3. Zadaniem Państwowego Banku Rolnego jest: popieranie parcelacji, osadnictwa i regulacji rolnych, popieranie rozwoju rolnictwa i współdziałanie w organizacji kredytu rolniczego, tudzież administrowanie funduszami przeznaczonemi na powyższe cele do dyspozycji organów Rządu na zasadach ustalonych przez władze powołane do dysponowania temi funduszami.

§ 4. Fundusze Państwowego Banku Rolnego oprócz powierzonych mu do administracji stanowią:

a) kapitał zakładowy utworzony w sposób następujący: przewidzianą w art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 369) bezprocentową niewycofalną dotację ze Skarbu Państwa na kapitał zakładowy Banku, powiększoną na mocy ustawy z dnia 25 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 787) podwyższa się o sumę mk. polskich, odpowiadającą równowartości trzech miljonów złotych (franków złotych) wpłacanych przez Skarb z § 12 wydatków Dz. IV budżetu Ministerstwa Reform Rolnych 1924 r. (pomoc kredytowa dla osadników). Kapitał zakładowy Banku może być podniesiony na mocy decyzji Rady Ministrów;

b) ogólny fundusz rezerwowy i specjalne rezerwy, kóre Państwowy Bank Rolny obowiązany będzie tworzyć na mocy statutu;

c) wkłady na rachunki lokacyjne i bieżące;

d) inne fundusze, które Państwowy Bank Rolny może przyjmować lub użytkować w związku z wykonaniem swych zadań.

§ 5. Artykuły 6 i 7 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmioce utworzenia Państwowego Banku Rolnego otrzymują brzmienie następujące:

Art. 6. „Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń powierzyć Państwowemu Bankowi Rolnemu prowadzenie likwidacji państwowych bądź przez Państwo gwarantowanych instytucji osadniczych i finansowych, które w poszczególnych dzielnicach Rzeczypospolitej Polskiej udzielały kredytu na cele agrarne.

Nie przesądza to jednak przeznaczenia majątku uzyskanego z likwidacji tych instytucji".

Art. 7. „Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Skarbu".

§ 6. Państwowy Bank Rolny ma prawo wypuszczać listy zastawne Banku aż do wysokości 30-krotnej sumy swego kapitału zakładowego łącznie z ogólnym funduszem rezerwowym.

Ogólna suma będących w obiegu listów zastawnych Banku ne może przekraczać sumy wydanych a nieumorzonych pożyczek amortyzacyjnych.

§ 7. Bank udziela pożyczek hipotecznych z amortyzacją lub bez amortyzacji i to albo w listach zastawnych albo w gotówce.

§ 8. Wysokość długoterminowej pożyczki amortyzacyjnej, wydanej w listach zastawnych Banku nie może przekraczać $^{2}/_{3}$ sumy szacunkowej posiadłości ziemskiej, na której została zabezpieczona udzielona pożyczka.

Szacunek dokonywać się będzie na podstawie przepisów wydanych przez Ministra Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Rolnictwa i Dóbr Państwowych na wniosek Rady Nadzorczej Banku.

Przy udzielaniu pożyczek na meljoracje, mające na celu poprawę fizykalnych włności gleby jak: drenowanie, osuszanie rowami, nawadnianie oraz inne meljoracje rolne, szacunek gruntów może obejmować przybytek wartości spowodowanych zamierzanemi nakładami meljoracyjnemi.

Wysokość pożyczek udzielanych na meljoracje z zastosowaniem powyższego szacunku nie może przewyższać ¾ sumy, o którą zwiększy się wartość danych posiadłości wskutek przeprowadzenia meljoracji, a w każdym razie nie może przekraczać rzeczywistych kosztów robót meljoracyjnych.

Nadto przewidywane wskutek meljoracji zwiększenie przeciętnego dochodu z danej posiadłości nie powinno być niższe od rat należnych od pożyczki przyznanej na meljoracje.

Minister Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych ustali rodzaj meljoracji, na których przeprowadzenie mogą być udzielane pożyczki na zasadach powyżej w ustępach trzecim, czwartym i piątym przewidzianych, jak również warunki, dotyczące sposobu wydawania i bezpieczeństwa pożyczek, tudzież nadzoru nad wykonaniem robót meljoracyjnych.

§ 9. Pożyczki wydawane w listach zastawnych mają być zabezpieczone hipotecznie w zasadzie na pierwszem miejscu, powinny jednak bezwzględnie mieścić się łącznie z ewentualnem poprzedzającem je obciążeniem w granicach ²/₃ szacunku.

§ 10. Bank ma prawo nabywać nieruchomości na cele prowadzenia parcelacji i osadnictwa na zasadach, ustalanych przez Ministra Reform Rolnych oraz o ile nieruchomości są potrzebne na pomieszczenia własne i personelu Banku, względnie gdy chodzi o uchronienie się przed stratami z powodu udzielonych pożyczek hipotecznych.

§ 11. Władzami Banku są: Rada nadzorcza, Komitet Prezydjalny Rady Nadzorczej i Dyrekcja.

Bezpośrednią przełożoną władzą Banku jest Minister Reform Rolnych, który czynności nadzorcze wykonuje przez podwładne mu organy.

Prawo kontroli finansowej służy również Ministrowi Skarbu.

§ 12. W skład rady nadzorczej wchodzą:

a) Prezes powołany przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych i Wice Prezes powołany przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Reform Rolnych i Rolnictwa i Dóbr Państwowych,

b) 8 członków powołanych przez Ministra Skarbu w tej liczbie 3 — w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych i 3 w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Minister Skarbu powołuje trzech zastępców członków Rady w tem jednego w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych oraz jednego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 13. Prezes i Wice Prezes nie może być jednocześnie posłem lub senatorem.

§ 14. Statut określi sposób powołania Komitetu Prezydjalnego Rady Nadzorczej oraz jego skład i zakres uprawnień.

§ 15. W celu oceniania weksli podawanych Bankowi do dyskonta oraz w celu udzielania opinji w przedmiocie zgłoszeń o kredyt niezabezpieczony hipotecznie lub zastawem może być utworzony z rozporządzenia Ministra Reform Rolnych Komitet Dyskontowy, składający się z trzech członków powołanych przez Ministra Reform Rolnych w tej liczbie jeden w porozumieniu z Ministrem Skarbu i jeden w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Tryb urzędowania Komitetu Dyskontowego określi regulamin.

§ 16. Dyrekcję Państwowego Banku Rolnego stanowią powołani przez Ministra Reform Rolnych Naczelny Dyrektor i dyrektorowie. Naczelny Dyrektor powołany będzie w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a jeden z dyrektorów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 17. Na pokrycie wydatków związanych z administracją funduszów, powierzonych Państwowemu Bankowi Rolnemu Bank pobiera na swoje dobro od dłużników tych funduszów dodatek administracyjny w wysokości, jaką określać będzie Rada Nadzorcza Banku na wniosek Dyrekcji.

§ 18. Państwowy Bank Rolny uprawniony jest do kasowania marek stemplowych zarówno na wekslach jak też na skryptach dłużnych oraz innych dokumentach otrzymywanych przez Bank, tudzież do pobierania opłat stemplowych w gotówce i czynienia odpowiednich adnotacji o pobraniu opłaty na odnośnych dokumentach z następnem perjodycznem przelewaniem pobranych sum do Skarbu Państwa. Szczegółową instrukcję dotyczącą trybu postępowania przy ściąganiu przez Bank opłat stemlowych wyda Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych.

§ 19. Państwowy Bank Rolny wolny jest od wszelkich podatków bezpośrednich.

§ 20. Wykreślanie dłużnych wpisów hipotecznych, zapisanych na rzecz Banku względnie na rzecz instytucji i urzędów, których funduszami Bank administruje może być dokonywane na mocy dokumentów wystawianych w tym celu przez Bank, a wyrażających zgodę Banku na wykreślenie wpisów na jednostronne żądanie osób zainteresowanych.

Egzekucje należności z tytułu kredytu, przyznanego przez Państwowy Bank Rolny oraz należności z kredytu udzielonego z funduszów administrowanych przez Państwowy Bank Rolny, odbywają się trybem, przewidzianym dla egzekucji bezspornych należności skarbowych.

§ 21. Z końcem trzymiesięcznego okresu po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia kończy się okres urzędowania Rady Nadzorczej Państwowego Banku Rolnego w składzie dotychczasowym.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia ulega rozwiązaniu stosunek służbowy członków dyrekcji Państwowego Banku Rolnego, urzędników oraz niższych funkcjonarjuszów Banku z zastosowaniem odpowiednich przepisów o państwowej służbie cywilnej i ustawy o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Stosunek służbowy pracowników Państwowego Banku Rolnego ustali rozporządzenie Rady Ministrów z uwzględnieniem zasady, że pracow-

nicy stali Państwowego Banku Rolnego winni mieć zapewnioną emeryturę, przy stworzeniu kasy emerytalnej, o ile możności wspólnej z innemi przedsiębiorstwami państwowemi.

§ 22. Do czasu wydania przepisów o służbie w Państwowym Banku Rolnym w drodze rozporządzenia Rady Mnistrów stosunek służbowy członków Dyrekcji ureguluje Minister Reform Rolnych przy zachowaniu zasad niniejszego rozporządzenia. Stosunek służbowy innych pracowników Państwowego Banku Rolnego ureguluje Dyrekcja Państwowego Banku Rolnego w granicach upoważnień danych jej przez Ministra Reform Rolnych.

§ 23. Z chwilą wydania statutu Banku (§ 1) traci moc obowiązującą statut Państwowego Banku Rolnego ogłoszony, jako załącznik ustawy z dn. 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 369).

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz z Ministrem Skarbu.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) S. Wojciechowski

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu:

(—) W. Grabski

Minister Reform Rolnych:

(—) Z .Ludkiewicz

Minister Rolnictwa

i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki

(Dz. U. R. P. z dn. 26.V 1924 r. Nr. 43, poz. 450).

Sprawy walutowe.

388.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości,

z dnia 23 kwietnia 1924 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 marca 1924 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Na zasadzie ustaw z dnia 2 marca 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) i z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459), oraz ustawy z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 285), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 marca 1924 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z za granicą (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 290) zmienia się jak następuje:

1) W paragrafie 21 ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące:

„W wypadku, gdy sumy złożone na rachunku w walucie zagranicznej wpłynęły na ten rachunek bezpośrednio z zagranicy, dysponowanie temi sumami nie podlega żadnym ograniczeniom. Przepis ten nie dotyczy jednak specjalnych rachunków w walutach zagranicznych, o których mowa w § 17“.

2) We wszystkich paragrafach, w których wzmiankuje się o Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, oraz o marce polskiej, nazwy te odpowiednio zastępuje się nazwami: „Bank Polski“, „waluta polska“.

3) W deklaracji (załącznik do rozporządzenia) w przedostatnim jej ustępie po cytacie „(Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr. 25, poz. 154)“ dodaje się zdanie: „zmienionej ustawą z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 285)“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Wł. Wyganowski.

(Dz. U. R. P. z d. 21.V 1924 r., Nr. 42, poz. 445).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr. 24638. 24-V. 1924 r.

[illegible]

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych

[illegible]

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

[illegible]

Minister Spraw Wojskowych:

[illegible]

[illegible]